

[Holger Eriksen.]

mand — økseskaft. Det er således karakteristisk, at det ærede medlem hr. Alfred Jensen gør gældende, at det er psykologisk rigtigt, at man fremsætter dette forslag på nærværende tidspunkt, fordi man netop drøfter betimeligheden af spærreregler med henblik på den tyske valglov. Ja, men det er jo netop det, der er så forkert. Der er overhovedet ingen, der drøfter betimeligheden af spærrereglerne i den tyske valglov. Der er mange, der drøfter det urimelige i, at man har en tysk valglov, der udelukker det danske mindretal fra at blive repræsenteret, men det er jo ikke det samme som, at man fordømmer begrebet og princippet spærreregler; og akkurat på samme måde er det, når det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby) rejser det spørgsmål, hvorfor danske politiske partier skal stilles ringere end nationale partier. Det bliver de jo ikke, og det ved det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby). Hvis det ærede medlem i et eller andet amt kan opnå et tilsvarende stemmetal, som tyskerne kan i Sønderjylland, og hvis stemmerne iøvrigt fordeler sig på samme måde, har man nøjagtigt samme mulighed for at blive valgt som vedkommende tysker. Der er ingen undtagelsesbestemmelse. Der står ikke med et ord i den danske valglov noget om, at det tyske mindretal er favoriseret, alle er ens stillet. Så længe man bliver ved at køre med dens lags påstande, der vittterligt ikke har noget med det foreliggende at gøre, og som modbevises af kendsgerningerne, er det umuligt at føre en egentlig diskussion.

Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard advarede mig imod at fremføre eksemplet fra England i denne forbindelse. Nu erindrer det ærede medlem vel, i hvilken forbindelse det blev fremført, nemlig i forbindelse med det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby)s påstand om, at vi var på vej til diktaturet, når vi havde de bestemmelser, vi har nu. Jeg trak da linierne videre frem, også over til England.

Iøvrigt er der jo adskillige ting at sige om forholdene i England. Jeg er ikke tilhænger af flertalsvalg i enkeltmandskredse, men det er englænderne nu engang. Det ærede medlem ved, at der har været lange perioder, hvor det liberale parti dannede regering og havde flertal, ubetinget flertal, i det engel-

ske parlament, men man har aldrig nogensinde set noget i retning af, at det liberale parti ønskede at gå væk fra flertalsvalg i enkeltmandskredse og over til forholdstalsvalg. Jeg kan yderligere tilføje, at der var en periode, da det engelske arbejderparti var relativt svagt, i hvert fald svagt i parlamentet; det var først i færd med at opbygge sin styrke. Det fik en uendelig ringe repræsentation i forhold til sit stemmetal, men har man set, at det engelske arbejderparti har krævet, at der skulle indføres forholdstalsvalg derovre? Absolut ikke. Det tog chancen og opnåede tilsidst at blive det parti, der har flertallet.

Jeg indrømmer, at det kan medføre, at man får en engelsk regering, som har flertal i parlamentet, men ikke blandt vælgerbefolkningen. Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard siger derom, at så har man en regering, som kan regere enevældigt på et mindretal. Ja, det er forsåvidt rigtigt, men tør det ærede medlem føje til, at regeringen misbruger denne magt? Det tror jeg ikke, for det er nu engang sådan, at de, der har regeringsmagten i England, ved, at der kommer et valg umiddelbart bagefter, og de har stadigvæk et ansvar overfor deres vælgere. De må selvfølgelig bruge deres magt, for det er de forpligtet til, men hvis de ønsker at bevare deres stilling, er de virkelig også nødt til at passe på, at de ikke misbruger den. Jeg tror i hvert fald ikke, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard — jeg ser bort fra, hvad det ærede medlem hr. Hans Hansen (Rørby) måtte mene — tør gøre gældende, at de forhold, man har i England, ikke er demokratiske, og det er jo da også en kendsgerning, at der ikke er noget sted, hvor man har et så stabilt regeringssystem, uden at der i befolkningen er nogen som helst reaktion derimod eller ønske om konstitutionelle ændringer, bortset fra overhusets stilling, men det er jo noget, der ikke har forbindelse med dette.

Jeg mener derfor, at der var god grund til at fremføre England også i denne forbindelse.

Iøvrigt skal jeg kun sige, at disse påstande om, at de bestemmelser, vi har, for længst er dømt af befolkningen, og at her er tale om særrettigheder — Gud ved for hvem? — tilbageviser jeg pure. Det er jo et almindeligt trick, når man er i mindretal,